

КНИГА НА ПРОРОКА ДАНІИЛА.

ГЛАВА 1.

1 Въ ^атретіж-тѣ годинѣ на царуваніе-то на Іоакима, царя Іудина дойде Навуходоносоръ Вавилонскій царь въ Іерусалимъ и го обсади. И прѣдаде Господь въ рѣкѣ-тѣ му Іоакима, Іудинъ-тѣ царь, и ^бчасть отъ съсѣжды-тѣ на домъ-тѣ Божій: и гы занесе ^ввъ землѣ-тѣ Сенааръ, въ домъ-тѣ на бoga си; и ^гвнese съсѣжды-тѣ въ скровищницѣ-тѣ на бoga си.

3 И рече царь-тѣ на Асеназа начальникъ-тѣ надъ скопцы-тѣ си да доведе ^дотъ сынове-тѣ Израилевы, и отъ царско-то сѣме, ⁴ и отъ благородны-тѣ, Юноши ^екоито нѣмать никаквѣ порокъ, и красны на гледѣ, и прouмѣтель въ всякахъ мудрости, и вѣдатели съ всякако знаніе, и които имахъ благоразуміе, и можахъ да стоять въ царскѣ-тѣ палатахъ, и ^жда гы учї буквы-тѣ и языки-тѣ на Халдейцы-тѣ. И царь-тѣ имъ опредѣли за всякой день дѣло отъ царски-тѣ изрядны ястія, и отъ вино-то кое то той піеше: и като гы хранять три години, ^зда прѣдстояватъ послѣ прѣдъ царя. И между тѣхъ бѣхъ, отъ Іудини-тѣ сынове, Даніилъ, Ананія, Мисаиль и Азарія: ⁴ «На които начальникъ-тѣ на скопцы-тѣ тури имена; и ⁵Даніилъ наименова Валтасаръ; а Ананій Седрахъ; а Мисаиль Мисахъ; и Азарій Авденаго.

8 Но Даніилъ тури въ сърдце-то си ⁶да ся не оскверни отъ изрядны-тѣ ястія на цара, нито отъ вино-то кое то той піеше; за то моли начальникъ-тѣ на скопцы-тѣ ⁹да ся не оскверни. И ⁷направи Богъ Даніила да намѣри благодать и милость ¹⁰прѣдъ начальника на скопцы-тѣ. И рече начальникъ-тѣ на скопцы-тѣ Даніилу: Азъ ся боїхъ отъ господаря си царь-тѣ, който опредѣли ястіе-то ви и пите-то ви, да не бы да види лица-та ви по развалены отъ лица-та на юноши-тѣ врѣстницы-тѣ ви, и направите главж-тѣ ми повиннихъ прѣдъ царя. И рече Даніилъ на настоятеля, когото начальникъ-тѣ на скопцы-тѣ поставилъ надъ Даніила, Ананій, Мисаиль и Азарій.

12 Опѣтай, моліхъ, рабы-тѣ си десетъ дни: и да ся даджть намѣри да ядемъ сочива, и ¹³водж да піемъ: Послѣ нека ся прѣгледатъ

прѣдъ тебе лица-та ни, и лица-та на юноши-тѣ които ядажть отъ изрядны-тѣ ястія на цара; и както видишъ направи ¹⁴съ рабы-тѣ си. И послуша гы въ това нѣщо, и гы опыта десетъ дни. И подирь свѣршѣть на десетъ-тѣ дни, лица-та имъ ся явихъ по красны и по тѣлѣ съ плѣть, неже всички-тѣ юноши, които ядѣхъ изрядны-тѣ ястія на цара. И отнемаше настоятель изрядно-то имъ ястіе, и вино-то което требование да пїектъ, и имъ даваше сочива.

17 И на тѣзи четыри юноша ¹⁵даде Богъ ¹⁶знаніе и разумѣвъ всяко ученіе и мудрость: и Даніилъ ¹⁷бѣ проумѣтель въ всяко видѣніе и сънуваніе. И въ свѣршѣть на дни-тѣ, когато рече царь-тѣ да гы въведѣтъ, начальникъ-тѣ на скопцы-тѣ гы въведѣ прѣдъ Навуходоносора. И говори съ тѣхъ царь-тѣ: и не ся намѣри между всички тѣхъ подобенъ на Даніила, Ананій, Мисаиль, и Азарій: и ¹⁸прѣдстоявахъ прѣдъ царя. И ¹⁹въ всяко дѣло на мудрость и на проумѣніе, заради кое-то гы попыта царь-тѣ, намѣри гы десетократно по добры отъ всички-тѣ волхви и вражари, колкото бѣхъ въ всячко-то ²⁰му царство. И ²¹останж Даніилъ до първото лѣто на царя Кира.

ГЛАВА 2.

1 И въ второ-то лѣто на царуваніе-то Навуходоносорово, Навуходоносоръ сънува сънища и ²смуты ся духъ-тѣ му и ³сънть-тѣ му побѣгнѣ отъ него. И ⁴рече царь-тѣ да повыкатъ волхви-тѣ и вражари-тѣ и омаители-тѣ, и Халдеи-тѣ, за да явятъ на царя сънища-та му. Дойдохъ прочее, и прѣдстанахъ прѣдъ царя.

3 И рече имъ царь-тѣ: Сънувахъ сънть, и духъ-тѣ ми ся смуты за да познаїж ⁵сънть-тѣ. И говорихъ Халдеи-тѣ на царя Сирскы, и рекохъ: ⁶ Царю, да си живѣ въ вѣкъ; какви сънть-тѣ на рабы-тѣ си, и ⁷ный ще явимъ тѣлкованіе-то. Царь-тѣ отговори и рече на Халдеи-тѣ: Той избѣгнѣ отъ мене: ако не ми направите познать сънть-тѣ и тѣлкованіе-то му, ⁸ше бѣдете насѣчени на кѣсове и кѣщи-тѣ

^a 4 Цар. 24: 1. 2 Лѣт. 36: 6.
^b Иер. 27: 19, 20.
^c Быт. 10: 10. 11; 2. Иса. 11: 11. Зах. 5: 11.
^d 2 Лѣт. 36: 7.
^e 4 Цар. 20: 17, 18. Иса. 39: 7.
^f Вижъ Лев. 24: 19, 20.
^g дѣли. 7: 22.

^z Ст. 19. Быт. 41; 46. 3 Цар. 10: 8.
^и Быт. 41; 45. 4 Цар. 24: 17. Гл. 4: 8; 5: 12.
^к Втор. 32: 38. Иез. 4: 13. Осія 9: 3.
^л Вижъ Быт. 39: 21. Псал. 106: 46. Прит. 16: 7.

^а Быт. 41: 8. Гл. 4: 5.
^б Есопр. 6: 1. Гл. 6: 18.
^в Быт. 41: 8. Исх. 7: 11. Гл. 5: 7.
^г 3 Цар. 1: 31. Гл. 3: 9. 5: 10. 6: 6, 21.
^д 4 Цар. 10: 27. Ездр. 6: 11. Гл. 3: 29.